

לעצמם את הרפואות שהיה צריך היה קונה לו משל עצמו. **ונַהֲוֹ אָמְרִין,**
דָּלִית חֲפִים בְּעַלְמָא בְּגִינִּיה והוא אומרם שאין חכם כמו שהוא בעולם.
וּבְצִלּוֹתִיהָ הָהָה עַבֵּיד יְתִיר מִמֶּה דָּהָה עַבֵּיד בִּידּוֹי,
 ובתפילתו היה עושה יותר مما היה עושה בידו כדי לרפאות את החולה **וּבְדֹזֶמֶה**
לֹן, דָּא הָהָה הָהָה אָסְיָא ונדמה לי שהיה זה אותו הרופא יודע. **אמַר**
הָהָה טִיעָא, וְדָאִ סְפָרָא דִילִיה בִּידּי אִיחָוָן, דָקָא
יְרִיתְנָא מָאָבִי אָבָא אמר לו אותו סוחר לרבי אלעזר ודאי הספר הזה של אותו
 הרופא הוא בידי כי ירשתי אותו מסבאה שלי. **וּכְלָל מַלְזֵי דָהָהוָא סְפָרָא,**
כְּלָהּוּ אַתִּי סְדָן עַל רְזִין דָאָרִיתָא וְרִזִּין סְתִימִין
אַשְׁבַּחַנָּא בִּיה וכל הדברים של אותו הספר כולם מוסדים על סודות התורה
 ומצאתים בו סודות סתוםים.

הסוחר מבכיר שרהה בספר דברים של רפואות שرك מי שהוא ירא חטא ראוי
 לפועל בהם

וּמִילִין דְאַסְנוֹתָא דְאִיחָוָן אָמַר דָלָא יָאוֹת לְמַפְעֵל לֹן,
בָּר מָאן דְאִיחָוָן דְחִיל חַטָּאָה וראיתי שם דברים של רפואות
 שאותו הרופא אמר שאין ראוי לפעול בהם רק מי שהוא ירא חטא לפי שהם ע"י שמות קודש
 וקבלת מעשיתה. **וְאַפְנוֹן מִמֶּה דָהָה עַבֵּיד בְּלֻעָם דָהָה לְחִיש**
עַל מֶרֶע, והוא אמר **בְפּוּמִיהָ, וְאַתְּסִי מִיד** וגם מבואר בו אותם
 הלחשים שהיו בלעם לוחש על החולה ואומר בפיו ומיד היה מרופא. **וּבְלָהּוּ בְּרִיר**

לֹזֶن בְּהַחּוֹא סִפְרָא וְאָמֵר דָא אֲסֹור וְדָא מוֹתֵר לִמְאוֹן
דִּדְחִיל חַטָּאת ואת הכל בירר שם באותו הספר ואמר בו האסור לפועל ובזה מותר
רָק לְמַי שהוא ירא חטא, **בְּגַיִן דְּמַרְעֵין סְגִיאָין אָמֵר, דְּתַלְיִיא**
אָסֹוֹתָא דִּילְחֹזֶן בְּלִחְיָשׁו דְּפּוֹמָא לפי שיש חלאים גדולים שאמר
 שרפו אותם תלואה בלחישת הפה, **וְאַנוֹן מְסֻטָּרָא דְּנִיחַשׁ, וְמַנְהֹזֶן**
מְסֻטָּרָא דְּקָסֶם ולהיותם אלו הם מצד הנחש או מצד הקסם שעלייהם נאמר כי לא
 נחש ביעקב ולא קסם בישראל. **וּכְלֵי אַינְנוּ דְּאֲסֹור לוֹמֵר בְּפּוֹמָא**
וְאֲסֹור לְמַעְבֵּד בְּעַזְבָּדָא, הַוְה אָמֵר וכל אותם שאסור לומר אותם
 בפה או שאסור ללחוש אותם הוא מפרש בספר. **עַד דְּאַשְׁכְּחֵנָא עַל מְרֵעֵין**
יַדְיָעָן דְּאַיְצְטָרֵיךְ לוֹמֵר בָּה, וְלִנְדוּיִ בְּגַדוּי וּבְשִׁמְתָּא
עַל הַחּוֹא מְרֻעָה, וְאִיהוּ תְּוֹהָא סְגִי לְגַבֵּן עד שמצאתם שם על
 מחלות ידועות שצריך לומר לחסמים אלו וצריך לנודות בנדיות וחרם על אותה המחללה כלומר
 על המזיקים השוכנים שם וגורמים למחללה זו כדי שיטולו משם והוא תמייהה גדולה
 עצמן. **חֲדֵי רַבִּי אַלְעֹזֶר וְחֲדֵוּ חַבְרִיָּא** שמה רבבי אלעזר ושמו
 החברים.

הספר היה אצל רבבי אלעזר י"ב חודשים ומצא בו סודות עליונים וקדושים
אָמֵר רַבִּי אַלְעֹזֶר אֵי הָאֵי סִפְרָא הַוְה לְגַבֵּן, נִיחַמֵּי מַאי
אִידְהוּ אמר רבבי אלעזר לאותו הסוחר, אם היה הספר אצלנו היהתי רואה מה
 כהוב בו. **אָמֵר, אָנָא אַמְסֵר בְּמִסְרֵה עַל מַנְתָּה לְאַחֲזָה**

(לאחיזאה) **לְבָזִינָא קְדִישָׁא** אמר לו אותו הסוחר אני מסכימים להביא אותו על מנת להראותו לנור הקדוש רשב"י. ותגינן, אמר רבי אלעזר, ההוא ספרא הוה בידי תריסר ירחין, ואשבחנא ביתה גהורין על אין. בד מטינא לאנו רzion דהו מבלעם תוענאנא ולמדנו שאמר רבי אלעזר אותו הספר היה בידי י"ב חדש ומצאתו בו סודות ואורות עליונים וקדושים, ובשагעתו לאותם סודות שהיו מבלעם תמהתי מכח הכישוף שהוא לו.

אמרו לרבי אלעזר בחלום שהספר זה לא בתחום שלו **יוּמָא חַד לְחִישָׁנָא בָּאָתָר חַד, וְהוּ אֲתֹוֹן סָלָקָן וְנַחֲתָן** يوم אחד הייתה ליוחש על מחלה אחת וראיתי את האותיות עלולות וירודות לפעול את פועלתן לרפואה. עד דחמין בחלמא ואמר לי, מה לך **לְמַעַל בְּתֵחַמָּא דְלָאו דִילָה**. עד שראיתי בחלום שאמרו לי מה לך להיכנס בתחום שאיןו שלך **אֲתַעֲרָנָא וְאֲבָאִישׁ קְמָאִי עַל רְזִוִּין סְתִיְמִין דְהֽוּ תְּפִזּוֹן**, התעוררתי משנתני והיה רע בעיני שאני יפסיד את אותם סודות סתוימים שהיו באותו הספר **שְׁדֶרֶנָּא לְהַהְוָא יְהָאִי וַיְהִיבָּנָא לְיָה סְפָרָא**. אך מאחר שנמסר לי בחלום שאין זה בתחום שלי שלחתי לאותו היהודי והחוורתי לו את הספר **וּבְרִזִוִין דְבָלָעָם אֲשֶׁבָחָנָא מְאַנוֹן שְׁמַהֲן דְמַלְאָכִים דְשִׁדרָר לְיָה בָלָק, וְלֹא דְהֽוּ מְתִסְדָּרָן עַל תִּיקְוָנִי יְהָוָה**. ובSTD של בלעם מצאתי שם בספר שמות המלאכים של הסט"א שלח אליו בלק לקרוא לו ולא היו מטודרים בשםותם כראוי והוא שם טוויות.

בספר היו מיני רפואות שהיו מותקנים על התורה ועל סתרי תורה

**אבל בָּمָה זֶינְיַ אֲסֹוֹתָא אֲשִׁבְחָנָא בֵּיהַ דְּקָא מִתְתְּקָנִי
עַל תְּקוּנִי אָרוּרִיתָא וְרוֹזִין סְתִימִין דִילִילָה אָבָל כַּמָּה מִינִי
רְפָאוֹת מִצְעָתִי שֶׁמְהוּמָה מִתְהַקְנִים עַל הַתּוֹרָה וְעַל סָתָרֵי תּוֹרָה. וְחַמִּינָא דְּאָנוֹן
בְּחַסִידָתָא וְצְלוֹתָין לְקֻודְשָׁא בָּרוּךְ הוּא וּרְאִיתִי שֶׁהָם בְּמַעַשָּׂה
חִסִּידָות וְתְפִילָות לְהַקְבִּיחָה.**

אסור להתרפאות מדברי תורה וברוך השם שביטל את ה遐סיפים מהעולם
וְאֵי תִּמְאֵן דְּהֹזָה עַבִּיד אֲסֹוֹתָא בְּפִסּוּקִי דְּאָרוּרִיתָא ואמ
תאמר שהיה עושה רפואות בפסוקי התורה, **חַס וְשְׁלֹום** [כח] שהרי אסור

* * * אור הרשב"י *

והшиб . בספר משנת יעקב הקשה על הנוהג המקובל לומר הלהים לרופאותו של חולה, ואח"כ אומרים יה"ר מלפניך ונוי בוכות ספר הלהים שקראנו לפניך ונוי בוכות מומוריו ונוי ותשלח רפו"ש לחולי עמק ולחולה פב"פ ונוי, הרי לבארה ד"ז אסור לחולה.

ובשות צין אליעזר (להלן יוסטמן ל') תירץ על פי מה שכתב המאירי בשבת (דף ס"ז ע"א) דאפשר שלא נאמר האיסור רק בשיעיר רופאותו מן התורה, אבל לא כשבועשה עוד דבריים חוץ מאמרות הפסוקים. לפי זה אם עושה פעולה נוספת נוספת נספה על אמרת הלהים, אין את האיסור.

וחמארש"א (שבת שם) הקשה עוד איך אמרין חש בראשו יעסוק בתורה, שנאמר

[כח] בחשוקי חמד (שבועות טו) הביא שאלה בחולה הוקוק לרפואה, וארכן מנין בכוטל כדי שיאמרו הלהים עבورو, שיהיה לו רפואה שלימה, וביקש שלאחר אמרת ספר הלהים, יאמרו את פרק קי"ט שבת הלהים, ולא יאמרו את כל הפרק, אלא רק את אותיות שמו, והם שואלים האם הדבר מותר, שהרי נאמר במסכת שבאות דף טו ע"ב והאמר ר' יהושע בן לוי אסור להתרפאות בדבורי תורה. וכותב הרמב"ם (פי"א מהלכות עבודת כוכבים הי"ב) הלוחש על המכה וקורא פסוק מן התורה, לא די להם שעם בכלל מנחות וחוברים, אלא שהן בכלל הכהנים בתורה שעשין דברי תורה רפואת גוף ואין אלא רפואת נששות שנאמר ויהיו חיים לנפשך?

* * * הלימוד היומי * * *